

Juny 2017 N°3

www.vaixelldepaper.com

VAIXELL de PAPER

*La nova revista cultural de referència
al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*

Joan Fuster
Variadet rapitenc
Axis of fear
Els Mennonites
Minipop. PAVVA
12 Topos
Terroir

SUMARI VAIXELL de PAPER

Juny 2017
Nº3

Un disseny de
David Aymerich

2

EDITORIAL

2

Joan Fuster
Guillem Ferrer

6

CARPE DIEM

6

Variadet rapitenc
Guillem Ferrer

10

MIRADES

10

Els Mennonites
Lluc Queralt

20

MÚSICA

20

Minipop. PAVVLA
Guillem Ferrer

23

EMPRENEDORS

23

12 TOPOS
David Aymerich

26

Terroir
Guillem Ferrer

Editorial

CARTA DELS DIRECTORS

25 anys sense Fuster

AQUEST MES DE JUNY es compleixen 25 anys de la mort d'en Joan Fuster, un dels escriptors més importants i que més empremta ha deixat a la que és la terra on he nascut, el País Valencià.

M'agradaria aprofitar l'espai que tinc en la meua carta del director per compartir amb tots vosaltres 6 dels aforismes que l'autor va escriure i que, personalment, junt amb la seva obra completa considero que han marcat un abans i un després per a la llengua i la literatura valencianes i catalanes.

No em recrearé explicant la biografia de Fuster perquè entenc que a aquestes altures tothom l'hauria de conèixer i, si no és així, podeu aprofitar l'ocasió per investigar i informar-vos de qui va ser i què va fer aquest gran assagista valencià.

Sense més preàmbul, aquí us deixo els aforismes que us acabo de prometre. Gaudiu-los:

- GUILLEM FERRER

Sens dubte, el llop no odia l'ovella quan la devora. Siga com siga, la devora.

Qui està disposat a morir per un ideal està, en el fons, igualment disposat a matar per l'ideal. Totes les doctrines comencen amb uns màrtirs i acaben amb una inquisició.

Contra el bé i contra el mal -contra les pretensions de l'un i de l'altre- només tenim una defensa: la ironia.

Els únics plaers que no defrauden són els imprevistos.

Forma part d'una bona educació saber en quines ocasions cal ser mal educat.

Tota política que no fem nosaltres, serà feta contra nosaltres.

Fotografia realitzada pel fotògraf tarragoní **Lluc Queralt** a Palestina; ubicada a la sèrie *Documental Gallery* de www.llucqueralt.com

Variadet rapitenc

SANT CARLES DE LA RÀPITA ÉS MÚSICA

A Sant Carles de la Ràpita fa uns mesos es va portar endavant un projecte musical que consistia en enregistrar un CD amb dues cançons de cada grup local en actiu. Ara ja ho han complert i, amb l'ajuda econòmica de l'ajuntament, ja tenen el seu Variadet Rapitenc, que és el nom que han escollit per titular aquest projecte.

EL NOM *VARIADET RAPITENC* ve d'una típica tapa de Sant Carles de la Ràpita que consisteix en una xicoteta degustació de diferents tipus de mariscs, com són els musclos o el polp, i també porta olives farcides d'anxoves. La gent acostumava i acostuma a prendre aquesta tapa quan van a fer el vermut.

Fruit d'aquesta varietat va sorgir la idea del nom del CD dels grups locals, ja que trobem una gran quantitat d'estils i formats musicals diferents, des de cantautors fins al metal més potent, i això evidencia que a Sant Carles de la Ràpita estan molt vius musicalment i tenen ganes d'aventurar-se en projectes com aquest.

Gràcies a un dels grups que hi participen, *Axis of fear*, ens vam poder posar en contacte amb un dels organitzadors d'aquest projecte musical per treballar conjuntament i poder regalar als nostres lectors una còpia d'aquest material per així fer difusió i que tothom conegui les ganes que tenen la gent jove i els membres dels diferents grups per fer arribar la seva música el més lluny possible i així trencar fronteres i demostrar que estan més vius que mai.

Entrevistem a Axel Reverté, el bateria i membre funda-

Ara mateix ja ens sentim molt còmodes dalt de l'escenari, però ens costa molt sortir de les Terres de l'Ebre

Il·lustració digital de **Sant Carles de la Ràpita**
realitzada per en **David Aymerich**.

dor del grup de metalcore *Axis of fear*, qui ens contarà millor com han portat endavant la gravació i la posterior distribució d'aquest CD i què és el que ells aporten i com funcionen com a grup.

Axis of fear és un grup que porta ja uns quants anys vius, han canviat de nom, han canviat també alguns dels membres però el que no ha canviat mai són les ganes de fer els que més agrada i compartir amb el seu públic la seva música. El seu estil és el metalcore i les seves cançons desprenen una gran anergia que, barrejada amb la ràbia que transmeten les lletres i les melodies, causen un gran impacte entre la gent que els escolta. És impossible escoltar aquest grup i mantenir-te indiferent.

Com ja sabem, *Axis of fear* heu canviat en diferents ocasions de membres, com ho heu fet per seguir endavant amb això? Consideres que la sortida d'un membre i l'entrada d'un altre nou suposen per al grup un endarreriment?

Sí i no. Sempre és difícil adaptar-se quan un dels membres marxa perquè has de trobar a algú que el substitueixi i que, a més, estigui igual de compromès amb el projecte, o més, que el que ha marxat. El que considero que és bo dins del nostre grup és que els membres que el formem ara mateix tenim gustos musicals diferents, tot i que seguint l'estil del metal, òbviament. Això significa que a alguns els agrada el metal més clàssic, a altres ens agrada més alguna variant més forta, però entre tots acabem influenciant-nos i ajudant-nos a compondre i fer un variant en la qual ens sentim còmodes i gaudim component i tocant.

Pel que fa a l'estil musical sempre heu fet el mateix o aquests canvis que heu experimentat personalment com a grup també han donat peu a variar el vostre estil?

Sí que hem experimentat diferents canvis d'estil musical i també d'idioma. Quan vam començar, els membres que el formàvem tocàvem un estil més pur del metal, per dir-ho d'alguna manera, perquè no ens havíem definit i, fins a arribar a fer el metalcore que fem ara, hem anat provant diferents coses i diferents matisos musicals.

A més, al principi, com molts altres grups, fèiem versions de cançons que ens agradaven i les lletres eren en català i en castellà. Ens vam adonar que allò sonava molt "punk", la gent també ens ho deia quan ens escoltava. Com que no ens acabava d'agradar vam decidir fer-ho d'una altra manera i pensàvem que la solució, per a què les nostres cançons sonarem com volíem i, a més, ens pogueren obrir més portes en aquest món, era cantar en anglès. Ho vam provar i la veritat és que ens va convèncer a tots.

contacte@vaixelldepaper.com

Publicitat

GUILLEM FERRER

626 077 603

Subscripcions

DAVID AYMERICH

635 553 150

Variadet rapitenc

SANT CARLES DE LA RÀPITA ÉS MÚSICA

Teniu enregistrada una maqueta i un videoclip però tenim entès que ho vau fer amb l'anterior cantant. Això us suposa alguns tipus d'impediment a l'hora de difondre la vostra música?

És un problema tenir una maqueta gravada en un altre cantant perquè, quan li la dones a algú perquè l'escolti, has d'anar donant explicacions i això li crea molts dubtes a molts representants de sales de concert o de festival que busquen a gent per tocar.

Afortunadament, ja ho tenim mig enllestit i esperem que prompte puguem gravar una altra maqueta o un CD amb el nou cantant. La nostra participació en el CD *Variadet rapitenc*, a més, ja l'hem feta amb el nou cantant, així que alguna cosa nova tenim per poder compartir i ensenyar-la a qui ens ho demani.

Explica'ns com ha anat la gravació d'aquest Variadet rapitenc. Ha estat una experiència satisfactòria i ha donat els fruits que esperàveu?

Ha estat molt bé i la veritat és que estem contents. Sempre és favorable que t'ajuden a poder enregistrar un CD on apareguin tots els grups locals, així demostrem que a la Ràpita estem molt vius musicalment. A més, des de l'organització es té previst d'enregistrar un altre CD d'aquí un parell d'anys, així pots anar mostrant a la gent quins són els grups o músics que estan vius en aquell moment. Considero que és una bona iniciativa.

Anem a parlar de quan passeu a l'acció. Com us desenvolupeu i com us sentiu dalt dels escenaris? Us sentiu acollits pel públic?

Ara mateix ja ens sentim molt còmodes dalt de l'escenari, però també trobem el handicap que ens costa molt sortir fora de la nostra zona a tocar, de les Terres de l'Ebre.

La majoria dels membres som de Sant Carles de la Ràpita i d'Amposta, menys el cantant que és de Peñíscola i, quan toquem per aquesta zona ens sentim a casa. Però quan sortim d'aquesta zona es compliquen les coses perquè, per a un grup que encara no s'ha donat a conèixer, això és com una carta de presentació i vols crear un impacte entre el públic. Això, involuntàriament, ens crea un neguit i un nerviosisme perquè ens el fons sabem que estem obligats a no fallar. I no només això, sinó que també volem que la gent ens recordi, que es queden en ganes de tornar a veure'ns.

I, en general, quan aneu a tocar us sentiu valorats musicalment? Consideres que es recompensa el gran sacrifici que heu fet fins a arribar a pujar dalt de l'escenari?

Per part del públic sí, per part dels organitzadors dels esdeveniments no tant. Moltes vegades en neguen a pagar res, ni tan sols els mínims per cobrir les despeses del desplaçament que hem hagut de fer. Això fa que no ens sentim valorats.

Moltes persones es pensen que els músics som uns mandrosos i que no fotem res més que fer soroll i no és així.

Tenim moltes hores i molts diners invertits en els nostres projectes i, tot i que sabem que no ens farem rics, ens mereixem una compensació econòmica per, almenys, cobrir les despeses i no haver de perdre diners cada vegada que sortim a tocar.

Per últim, teniu alguna actuació important de cara a aquest estiu que vulgueu remarcar?

La gira d'aquest estiu l'estem acabant de tancar i, quan ho tinguem, ho anirem anunciant a través de les nostres xarxes socials. Però un concert que ens fa molta il·lusió i que de segur que serà espectacular i tothom gaudirà de valent, és el 8 de juliol a la *Sala Garage* de Salou, on acompanyarem als mexicans *Here Comes The Kraken*, un gran grup de pes internacional.

- GUILLEM FERRER

AYHE

productions

Una productora cinematogràfica
www.ayheproductions.com

AUTOESCOLA **Victor**

LA TEVA AUTOESCOLA A TORREDEMBARRA

ADREÇA
Carrer Rodés, nº 12.
Torredembarra, 43830.

MAIL
autoescolavictor.t@gmail.com

Telèfon Fixe
977 641 793
Telèfon Mòbil
698 404 265

www.autoescolavictor.es

ELS MENNONITES

En aquesta edició de Vaixell de Paper volem fer-li un homenatge al gran fotògraf i pintor tarragoní en Lluç Queralt i, per a això, hem aprofitat l'ocasió per compartir amb tots vosaltres un dels molts reportatges que ha fet arreu del món. En aquest cas, es tracta dels Mennonites i, concretament, dels residents a Bolívia, on en Lluç va estar el 2015, ara farà dos anys, i va reflectir en les seves fotografies l'estil de vida i els costums d'aquesta comunitat de persones.

ELS MENNONITES constitueixen la més antiga de les esglésies evangèliques no estatals, que va sorgir el 1527 com a ala radical de la reforma protestant. El seu radicalisme tocava temes com la separació entre l'església i l'estat, la insistència en la naturalesa de l'església com a comunitat de deixebles de Jesús compromesos a un estil de vida de santedat, etc. Però més que reformar l'església pretenien restaurar-la, seguint per a això el model, l'exemple i l'ensenyament del Nou Testament.

El nom dels mennonites prové del sacerdot catòlic convertit Menno Simons (1492-1559), que donà una nova empremta a l'anabaptisme. Els seus seguidors, les característiques dels quals són l'ascetisme i el pacifisme, foren perseguits amb molta crueltat per tot Europa.

En Lluç Queralt pren la decisió d'anar a Bolívia motivat per unes imatges que havia visualitzat del fotògraf canadenc Larry Towell, qui havia estat en una comunitat de mennonites dels Estats Units. Lluç volia aprofundir més al voltant d'aquesta comunitat de persones i, com que ja havia estat a Bolívia feia un temps i s'havia quedat en ganes de tornar-hi, va decidir fer un altre viatge cap allà. Es va posar en contacte amb una família de Santa Cruz, una zona on també hi ha mennonites, gràcies a la cuidadora del seu avi, que és nascuda en aquella terra. Una vegada allà es va trobar amb unes persones molt acollidores que li van facilitar la seva estança i va poder així submergir-se entre una comunitat de persones que tenen un estil de vida que s'escapa fins i tot del que podríem imaginar.

En Lluç ens conta que aquestes persones van vestides amb una indumentària pròpia d'una altra època, com si fos

FOTOGRAFIES I VIVÈNCIES D'EN LLUC QUERALT
TEXT D'EN GUILLEM FERRER

més o menys al voltant de l'any 1800. Ells mateixos es fan la roba i treballen en cooperativa, com si fossin comunistes però sense arribar a ser-ho. Tenen molts fills, perquè no disposen pràcticament de cap forma d'entreteniment com pot ser la televisió i, a més, tindre descendència els ajuda a seguir amb les feines familiars i a ajudar amb tot el que això comporta.

A més, també ens comenta que desconeixen el funcionament més bàsic de la resta de la societat. Per exemple, com a curiositat anecdòtica ens conta que, parlant amb ells de les diferències culturals, li preguntaren si ell vivia en una zona propera al mar. Quan va respondre que sí, van interpretar que ho tenim molt més fàcil per regar la collita i donar de beure als animals, però en Lluç els va haver d'explicar que "l'aigua del mar és salada i no serveix per beure ni per regar, ja que ells desconeixen fins i tot això".

teatre el magatzem

PRIMAVERA
2017
abril maig juny

GUIXETA
ANTI-CIPADA
SOCIS COT

MÚSICA
**RAY GELATO
& THE ENFORCERS**
presenten: **ENERGY!**
10€ 9€

DIJOUS
06
ABRIL
20:00h

TEATRE MUSICAL
**JUEGOS DE
BROADWAY**
de **TMT produccions**
14€ 12€ 10€

DISSABTE
13
MAIG
20:30h

MÚSICA I TEATRE FAMILIAR (+7 ANYS)
**HISTÒRIES
DE JAZZ**
amb la **HARPO'S BAND**
7€ 6€

DIUMENGE
09
ABRIL
12:00h

TEATRE
PRINCESA
d'**Agustín Guitérrez**
14€ 12€ 10€

DISSABTE
20
MAIG
20:30h

TEATRE
**PSICOSI DE
LES 4.48** de Sarah Kane
Companyia **The Three Keatons**
14€ 12€ 10€

DISSABTE
22
ABRIL
20:30h

TEATRE MUSICAL INFANTIL (+5 ANYS)
**ALÍCIA AL PAÍS DE
LES MERAVELLES**
Companyia **Catacrac**
8€ 7€ 6€

DIUMENGE
21
MAIG
12:00h

MÀGIA INFANTIL (+4 ANYS)
LLIBRECADABRA
amb el **Màgic Jaïr**
8€ 7€ 6€

DIUMENGE
23
ABRIL
12:00h

MÚSICA
FITO LURI presenta:
PLANETES CÀLIDS
Fito Luri (veu i guitarra), Xavier Pié (saxo soprano), Ramón Ubasart (guitarres elèctrica i acústica), David Melgar (teclats), Albert Domingo (baix elèctric) i Jordi Salvadó (bateria).
12€ 10€ 9€

DISSABTE
27
MAIG
20:30h

MÚSICA
CLARA PEYA
presenta: **OCEANES**
Clara Peya (piano), Sandra Sangiao (veu), Panxii (lapsteel i electrònica d'ambient).
12€ 10€ 9€

DISSABTE
29
ABRIL
20:30h

MÚSICA
**AFÁRÁ ANCESTORS
GROUP** presenta: **UN PUENTE
HACIA LOS ANCESTROS**
10€ 8€ 7€

DISSABTE
03
JUNY
20:30h

MÚSICA I POESIA
**POEMES DE
CAPÇALERA**
Carles Canut (veu), Miquel Pujadó (veu i guitarra), Joan Humet (contrabaix), Manel López (acordió).
10€ 8€ 7€

DISSABTE
06
MAIG
20:30h

TEATRE I TITELLES INFANTIL (+2 ANYS)
**LA CIGALA I
LA FORMIGA**
Companyia **La petita Brownie**
8€ 7€ 6€

DIUMENGE
04
JUNY
12:00h

TEATRE MUSICAL INFANTIL (+3 ANYS)
EL MAG MERLÍ
Companyia **Veus-Veus**
8€ 7€ 6€

DIUMENGE
07
MAIG
12:00h

TEATRE
AULA-BRECHT
(El peix gros es menja el petit)
14€ 12€ 10€

DISSABTE
10
JUNY
20:30h

**COOPERATIVA OBRERA
TARRAGONENSE**
C/ Fortuny 23, 1r - 43001 Tarragona

TEATRE EL MAGATZEM
C/ Reding 14 - 43001 Tarragona

977 211 148 / 608 382 431
cot@cotarraconense.cat
www.cotarraconense.cat

SEGUEIX-NOS
A LA XARXA!
f @

**VENDA D'ENTRADES
ANTICIPADES**

- A les nostres oficines
• C/ Fortuny 23, 1r
(de dill. a div. de 16 a 20h, excepte dimecres)
• www.cotarraconense.cat
• Cafè La Cantonada
• GUIXETA
• 1 hora abans de l'inici de l'espectacle

PATROCINEN:
AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

FUNDACIÓ PRIVADA
MÚTUA CATALANA

EMPRESA
COL-LABORADORA:

ADERNATS
VINS & CAVA
amb la cultura

MITJANS
COL-LABORADORS:

tac

TARRAGONA
RÀDIO
96.7

PAVVLA

PROTAGONISTA AL FESTIVAL MINIPOP 2017 DE TARRAGONA

INTRODUÏNT AQUEST GRAN TALENT, PAVVLA (pronunciat com a “Paula”) és el projecte musical de l’actriu i compositora Paula Jornet, una músic que destaca per la seva qualitat compositiva i la seva sensibilitat davant del micròfon, i que va començar la seva carrera pública a la televisió actuant.

Però fa anys que Paula Jornet (PAVVLA) ho té clar: ella vol fer música i així ha estat. Aquí és on comença la seva carrera musical.

Cantant i compositora, PAVVLA comença a tocar la guitarra i el teclat fa uns anys per gravar-se i penjar els seus vídeos al seu canal de youtube. És així precisament com el segell discogràfic *Luup Records* la descobreix fa un any enrere. En aquest any d’impàs però, PAVVLA decideix seguir en pas ferm cap al què més desitja fer: música. La seva joventut no ha estat un obstacle i amb 19 anys decideix viatjar fins a Brighton, a Anglaterra, per tal de passar un any sencer estudiant songwriting a la coneguda escola de música BIMM (d’on hi han sortit cantants com *James Bay*, *The Kooks*, *George Ezra* o *Tom Odell*).

Mentre acabava els seus estudis a Brighton però, la cantant, va aprofitar una de les seves visites a Catalunya per gravar dos singles a Camaleó Estudi, l’estudi del segell *Luup Records*, amb el productor Aleix Iglesias.

“Young” i “SKIN” són dos singles publicats el 17 de maig de 2016 a totes les plataformes digitals, acompanyats de dos vídeos dirigit i produït per Jordi Vissi, que il·lustren la història tant de *Young* com *SKIN*.

El seu disc debut arribava el 4 de novembre de 2016 sota el nom de “Creatures” i després de l’èxit dels dos avançaments llançats al maig que li van servir per guanyar-se crítiques de revistes musicals i la confiança de programadors que van voler-la en concert fins hi tot abans d’escoltar el seu disc.

Quan una artista publica dos temes i és confirmada per festivals de renom com el *Monkey Week* o el *Primavera Club*, tanca concerts fins al febrer de l’any vinent, la premsa vol estrenar temes del seu disc debut, se li dediquen articles i mitjans com *Mundo Sonoro Catalunya* col·loca el seu disc al número 1 del mes de novembre és que alguna cosa es cou de valent. Això és el que ha passat i el que segueix passant

“La possibilitat de tocar en molts bars i diferents espais et curteix. Em va donar la confiança que tinc a dia d’avui”

amb PAVVLA.

Com ja hem dit, *Creatures* és el títol escollit per la cantant per presentar 10 temes que són la seva carta presentació a una indústria nacional i internacional que ja ha posat la mirada (i Porella) a la seva proposta, destacant-la com un valor emergent a tenir molt en compte i confirmant-la per festivals tan prestigiosos com el *SXSW* americà o el *Primavera Sound* de casa nostra.

Ballant a mig camí entre el folk, l’electrònica i el pop, *Creatures* és un disc íntim i personal produït per Aleix Iglesias a Camaleó Estudi que cal anar desgranant poc a poc a cada escolta. Des de la potència de *Young*, *GUNS* o *Tired*, a la delicadesa enverinada de *Planets and stars* o *This is not a movie* fins a l’absoluta calma de *Winter* (que arriba just a temps pel fred) o *HOME*, tema que posa punt final al disc al més pur estil *Bon Iver*.

Així doncs, podem afirmar que estem davant una autèntica promesa de la música independent del nostre panorama i del panorama internacional, tancant dates fora les nostres fronteres, acumulant milers d’escoltes a Spotify, articles i entrevistes a publicacions com *El País*, *La Vanguardia*, *Indiespot*, *i-d*, *S Moda*, *jenesaispop* o *RAC1* entre d’altres, així com mencions i crítiques a mitjans internacionals de gran rellevància com l’*NPR* americà. A més, no deixa de presentar la seva música en una gira llarga que l’està duent a presentar la seva música arreu de Catalunya, Espanya i a l’estranger en països com Estats Units, Suïssa o UK; i a acumular sold outs.

A part de la música, també has treballat com actriu a la sèrie de televisió *La Riera*, has realitzat també estudis d’interpretació? Quina formació tenies prèviament?

Si vaig entrar a un col·legi de teatre als cinc anys i vaig sortir fa dos, he dedicat pràcticament tota la meua vida a formar-me com actriu. M’interessava molt més la interpretació i la música la considerava més el meu hobby, un passatemps. Però sempre l’he tinguda present en la meua vida perquè el meu pare és músic i tenia una base musical, tot i que era mínima.

Als 15 anys vaig començar a escriure cançons i llavors fa aproximadament un any vaig estar a Brighton on vaig fer un curs intensiu d’un any de composició per formar-me més professionalment com a música.

Com a actriu, a part del teu paper en *La Riera*, has fet alguna cosa? Has tingut altres papers en aquest món?

Sí, he fet coses més amateurs en el món del teatre, he tingut una companyia de teatre en la qual hem fet innume-

rables bolos i també curts i coses similars. Però a nivell més professional i de més pes, *La Riera*, és la vegada que més he participat en televisió.

Com prens la decisió d’anar a estudiar a Brighton?

Vaig acabar el batxillerat i tenia molts estalvis de la riera i volia marxar del país, sabia que no vilia estudiar a la universitat i vaig veure aquest curs que durava un any exacte i vaig anar a fer la prova d’accés pensant que si m’agafaven seria la senya més clara de que havia de fer això, estudiar composició i dedicar-me a la música. Com que em van agafar, no m’ho vaig pensar més i me’n vaig anar cap allà.

Creus que haver anat a estudiar a un altre país t’ha obert més portes que si haguessis estudiat aquí?

No ho sé la veritat, perquè aquí també hi ha grans col·legis i escoles de música on també hagués après molt. Però sí que és veritat que tot el CD el vaig escriure allà i penso que l’ambient més hivernal que vaig viure allà va influenciar a l’hora de la composició. Estic convençuda que si l’hagués escrit almenys la temàtica no hagués estat igual. La inspiració em ve donava per les experiències viscudes allà.

En quin aspecte es vas centrar quan estudiaves? Donaves prioritat a polir la teva tècnica amb els instruments, en el teu cas la guitarra que és el que toques, o intentaves aprendre a traure el màxim partit a la teva veu? En què es basaven exactament els estudis que vas realitzar?

Vaig fer bàsicament composició de cançons, que eren uns cursos que aquí no s’ofereixen i per això també vaig marxar.

Un altre avantatge que tenen els cursos que es fan allà és que hi poden accedir persones que no en tenen ni idea de música, és a dir, que no tenen una base musical sòlida prèvia al seu accés al centre en qüestió. Això aquí funciona diferent perquè a molts centres t’exigeixen un cert nivell i has de demostrar que ja tens una base més o menys sòlida.

En un any es poden aprendre els suficient conceptes? Trobes que dona de sí?

Sí, i més si ja tens uns mínims coneixements musicals com tenia jo, tot i que, com ja he comentat abans, no era un requisit indispensable per estudiar allà.

Però, en el meu cas, em va donar la possibilitat de tocar en molts bars i en diferents espais i així agafar la confiança que puc tenir a dia d’avui. Es podria dir que això em va curtir.

El 2016 estrenaves el teu primer CD, quina ha estat l’acollida que ha tingut entre el públic? Esperaves aquest impacte i aquestes reaccions per part del públic?

La veritat és que no esperava per a res que tingués aquest

fer de tècnic de so per a *Hombres G* i *Nacha Pop*.

Després d'això me'n vaig tornar a Londres. Amb els primers treballs ho feia així, venia a Espanya i quan acabava la meva feina me'n tornava cap a casa.

Més tard vaig haver de prendre la decisió d'abandonar Anglaterra perquè els treballs que realitzava allà eren molt més costosos (per motius aliens a la meva culpa es tardava molt més en llançar un projecte) i des d'aquí no paraven de trucar-me per oferir-me feines de gran pes i que personalment m'interessaven molt més.

Ja com a productor, quins són els primers treballs que realitzes a Espanya?

El meu nom surt com a coproductor en un parell de CD en els quals realment havia treballat més com a tècnic de so. Però això no significa que no hagués participat com a productor, sí que ho havia fet, tot i que es podria considerar que treballava a mitges com a tècnic de so i a mitges com a productor.

Al principi, el fet de no conèixer l'idioma era una problema greu que no em deixava avançar en la meva nova tasca, perquè un productor ha de poder comunicar-se amb els artistes per així donar-li les indicacions que consideri convenients i poder comunicar-se amb ells per arribar a trobar els interessos comuns i saber amb exactitud el que es vol fer.

Poc a poc, el meu nivell de castellà va anar millorant i ja em podia comunicar de forma més fluida i això em va facilitar moltíssim la feina i em va obrir portes com a productor.

Fotografia realitzada a **PAVVLA**, durant la seva actuació al festival Minipop, per la fotògrafa oficial del festival **Rosa Rovira**.

PAVVLA tornarà a Tarragona, concretament a Altafulla, el dia 23 de juliol, al Festival Altacústic.

impacte que ha tingut, almenys no a aquesta escala. Perquè sí que traure un avançament del CD, amb dos cançons, i ja es veia que per les xarxes socials i per les ràdios de Catalunya i fins i tot alguna de Madrid hi havia una mica de rebombori i això em creava una molt bona sensació. També vam actuar a un festival de Sevilla abans de llançar el CD i veia que tenia bona pinta.

Però quan vam traure el CD a través de les diferents xarxes teníem sol·licituds de representats d'arreu d'Europa i també d'Amèrica, on vam estar fa poc, i això realment no ho esperàvem per a res. Sí que podríem dir que ha tingut una acollida enorme i estem al·lucinant. Tenim l'estiu pràcticament complet de concerts i ens ha obert moltíssimes portes.

Hem vist que tens un munt de concert i també toques a gran festivals com el Primavera Sound. En aquest festival vas tocar primer en acústic i després en elèctric, com gestiones o com decideixes fer dos actuacions en diferent format en un mateix festival?

Això ho demanen ells realment però, en aquest cas en concret, vam tindre una baixa, el bateria estava malalt i no podia tocar, i vam decidir fer-ho en acústic. Per això, ens van oferir la possibilitat de repetir el concert i fer-lo en versió elèctrica. Així al final ens ha sortit bé la jugada perquè hem fet un tipus de presentació en acústic i hem deixat a la gent en ganes de veure'ns una altra vegada amb la banda al complet.

Com gestiones personalment el teu temps? M'imagino que t'hi dedicaràs exclusivament a la música.

Sí, ara mateix sí. Vam gravar el CD i després de veure les

reaccions del nostres seguidors i l'impacte que va causar vaig decidir dedicar-me de ple a això, almenys durant aquest any, després ja decidiré què faig.

Tens intenció de seguir en el món de la interpretació, fer d'actriu una altra vegada?

Sí, en un futur sí, fins i tot seguiria estudiant. Ara mateix un cop a la setmana faig classes d'interpretació amb una coach.

I treballar més endavant també, de fer, estic ja plantejant-me i mirant com ho podré fer per compaginar-ho tot perquè no vull deixar ni la música ni la interpretació.

Musicalment, quin format i quins espais prefereixes? T'agrada més tocar en un espai obert o en un sala? En acústic o en banda?

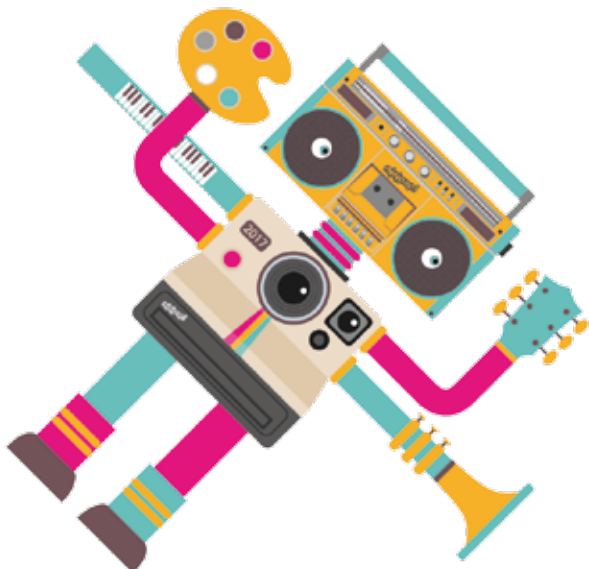
M'agrada tot, cada espai i cada format són molt diferents, almenys com ho porto jo perquè el meu acústic és molt diferent al que faig en banda però m'agraden molt els dos formats. Sí que és veritat que quan vaig en la banda ho passo millor i gaudeixo més perquè vaig acompanya i ja no estic jo sola amb la guitarra cantant davant del públic.

Però cada espai i cada format té el seu moment.

De cara al futur què tens pensat fer? Seguir tocant, para per compondre?

S'està parlant tot una mica, encara no hi ha res segur però ara acabarem el tour a finals d'aquest any i a principis de l'any següent en centraré en estar a l'estudi composant el pròxim CD o potser també decideixo parar i anar escrivint d'una forma més tranquil·la i de cara a l'estiu que va ja miraré com ho gestiono. Realment, tot són idees que tinc pel cap perquè encara no he decidit què i com ho faré.

- GUILLEM FERRER

12 TOPOS

EL NOU LOCAL DELS CREADORS DE “LA MADRE DEL TOPO”

SI PENSEM EN LA CIUTAT de Tarragona i els seus espais, ens serà fàcil reconèixer la Plaça de la Font, punt neuràlgic per molts tarragonins i emplaçament de l'Ajuntament. Però, si ens esforcem una mica més i ens deixem emportar, de ben segur que també recordarem els diferents locals que hi ha al seu voltant i, concretament, qui no ha pres alguna cervesa o copa en un d'ells en concret? Agafant com a exemple la figura d'en King Kong per construir la seva imatge, un talp. En Javier Guzman va erigir un petit negoci que acollia tot tipus de persones, des del jovent universitari més esbojarrat, fins els joves, i no tan joves, de Tarragona, els quals s'apropaven al local per les nits amb la intenció de passar una bona estona entre amics i un gran ambient.

La Madre del Topo va ser una etapa molt bonica de la Plaça de la Font, entre d'altres locals que ja havia portat en Guzman, i ara es torna a fer una aposta forta per l'oci nocturn gràcies i a través del nou local del carrer Apodaques de Tarragona, el 12 TOPOS. Segons ells es defineixen “un antro con gusto”, però si t'endinses al seu interior descobreixes que hi ha molt més que això. Per començar destaca la seva imponent barra a un dels laterals, així com la seva aposta vintage i innovadora, utilitzant taules allargades en les quals els clients poden compartir hores i hores de xerrades tant entre amics, com amb nous coneguts que encara estan per fer.

Amb una selecció de menjars freds i una àmplia gama de cerveses (també els inoblidables mojitos) en Javier s'ha decidit a apostar fermament per l'art amb un acte que va tenir lloc el passat dissabte, dia 27 de maig. Així doncs, aquest dia es va donar el tret de sortida a una exposició fotogràfica de l'artista i fotògrafa Caroline Says titulada *Un año al desnudo*. Una selecció que, com el seu nom indica, està dedicada a diferents retrats i poses de noies lleugeres de roba en espais molt característics i de carrer. En elles destaquen tot tipus de cossos i estils, així com un, gairebé, inexistent retoc dels fotogrames obtinguts.

El 12 TOPOS, “el antro hecho gusto” és el nou local del carrer Apodaques i la denominada Part Baixa de la ciutat de Tarragona

Aquesta exposició, que va donar el tret de sortida fa uns dies, estarà exposada al 12 TOPOS de forma indefinida al llarg d'aquest estiu. Així doncs, podem posar a la nostra llista de Tarragona un nou local que aposta per la cultura, ja que a la inauguració d'aquesta exposició també va actuar la cantant *MoOM* amb alguns dels seus temes més representatius davant d'una gran afluència de públic i assistents a l'acte. L'oci pot anar lligat a la cultura, de fet, en moltes d'elles seves variants, van de la mà, i a nosaltres només ens queda celebrar-ho. Salut i per molts anys.

- DAVID AYMERICH

Terroir

LA TEVA ENOTECA ONLINE

TERROIR ÉS EL NOM DE L'EMPRESA de vins que els joves Nacho Mateo i Alex Gombau van fundar durant el passat 2016 i que deu el seu nom precisament a això, al concepte de la terra, de la nostra terra i dels seus vins.

Els dos joves, que han realitzat els estudis universitaris d'Administració i Direcció d'Empreses, volien crear un portal web de venda de diferents productes, però a un d'ells se li va ocórrer que el millor que podien fer era vendre vins. I així ho van fer, i ara mateix ja disposen d'una pàgina web molt ben estructurada i completa, amb diferents vins a la venda i amb la particularitat de disposar d'una completa descripció i una anàlisi exhaustiu de cadascuna de les varietats de les quals disposen.

Les seves especialitats i els productes que ofereixen es classifiquen en tres grans grups en funció de la denominació d'origen: D.O.Q. Priorat, D.O. Montsant i D.O. Terra Alta.

Amb això el que pretenen és apropar als seus clients a les sensacions que s'experimenten quan proves qualsevol dels vins que ells ofereixen. Ells mateixos, com a entesos de l'ampli món dels vins, opinen que fins que no els proves no saps ben bé què estàs consumint i, per això, volen descriure amb

exactitud i ajudar als compradors a fer l'elecció correcta.

Cal tindre en compte que els dos joves emprenedors fan tota la feina ells sols, des de la distribució, fins a la creació i l'administració del portal web. Insisteixen en fer entendre que això no és una tasca fàcil perquè suposa fer moltes gestions i fer una gran quantitat de trams administratius i burocràtics.

No obstant això, el negoci va amunt i cada vegada creixen més i tenen per segur, o almenys l'esperança, que en un futur no molt llunyà podran viure d'això i dedicar-se plenament a l'empresa que han creat des de zero.

Animeu-vos a visitar la seva plana web i a provar qualsevol dels productes que ofereixen perquè de segur que quedareu molt satisfets amb els resultats, tant pel còmode i eficaç enviament com per la qualitat del vi o vins que compreu.

Ja sabeu, visiteu: www.terroir.cat

- GUILLEM FERRER

ENOTECA ONLINE

A l'esquerra. Fotografia de la **Caroline Says**.

A la dreta i part inferior. Fotografia del poble **Poboleda**.

